

JÓ GYAKORLATOK:

- ✓ Mielőtt akcióba lendülnénk, lépünk egyet hátra, **és gondoljuk át, hogy miért éppen ezzel a közösséggel szeretnénk dolgozni!** A tapasztalatok azt mutatják, hogy az akciók akkor működnek a legjobban, és akkor alakul ki nagyobb bizalom, amikor a csoport már eleve az adott közösség része (mint például a Saltsinistas esetében), vagy amikor maga a közösség keresi meg a csoportot. (Például a közösség értesül a csoport más helyeken végzett munkájáról, és szeretné maga is megtapasztalni azt, ezért meghívja magához a csapatot/szervezetet – ez történt például a Santosban megrendezett Oasis Games esetében – lásd a szervező, az Instituto Elos szervezet módszertanát).
- ✓ A **közösség képviselteti magát** a csoportban/szervezetben.
- ✓ A **fő tevékenységgel párhuzamosan kisebb akciók is zajlanak.**
- ✓ Mivel az átlagembereknek épp elég kihívással kell szembenéznük a hétköznapok során, általában elutasítanak minden olyan felkérést, ami a városuk valamilyen problémájával kapcsolatos cselekvésre buzdítja őket. A városlakók azt gondolhatják, hogy épp elég problémánk van a mindennapi életükben, nem tudják megoldani még a város problémáit is (ez a tipikus válasz arra a kérdésre, hogy miért nem vesz részt valaki a városát fejlesztő akciókban). **Ezért ahelyett, hogy a kihívásokra koncentrálnánk, inkább a pozitívumokat állítsuk középpontba:** a problémáik (vagy szükségleteik) helyett inkább az álmaikról kérdezzük az embereket! Például: „Miről álmodunk a közösségünk számára?”. (Lásd az Instituto Elos filozófiáját!)
- ✓ Első lépésként **a kultúra, az ételek és a művészet** segítségével próbáljuk bevonni és érdeklődővé tenni a közösség tagjait, így ösztönözve egy erősebb, összetartóbb közösség kialakulását!
- ✓ **Vonjuk be a gyerekeket!** A gyerekek tökéletes összekötő kapcsot jelentenek a közösség és a cselekvés között. Mivel nyitottak és kíváncsiak, a gyerekek mindig szeretnének bekapcsolódni, amikor új arcokat látnak munkálkodni valamin. A gyerekek a felnőtteket is magukkal hozzák!